

העותרים: ג'מיל רשאד סנדוקה ואח'
ע"י ב"כ עוה"ד אן סוצ'יו ו/או דן יקיר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' פייר קינג 33, ירושלים 9153102, ת.ד. 53262
טל' 02-6521218, פקס: 02-6521219

נגד

המשיבים: 1. הרשות הממשלתית למים ולביוב
2. שר התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים
ע"י מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים.
טל' 02-6466686 פקס 02-6467011
3. חברת הגיחון בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אביב ברנט, משרד קרמר שפירא
טלפון: 02-6234258 פקס: 02-6255493
4. עיריית ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד דן בן טל ואח'
מאגף היועץ המשפטי, עיריית ירושלים
טל': 02-6297586 פקס: 02-6296377

תגובת העותרים להודעות המעדכנות מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 19.1.15 ומיום 24.3.15, מתכבדים העותרים להגיש את תגובתם להודעות המעדכנות מטעם המשיבים 3 ו-4 מיום 22.3.15 ומטעם המשיבים 1 ו-2 מיום 2.4.15:

1. עתירה זו הוגשה לפני למעלה משנה עקב משבר מים קשה, שהתבטא בהפסקה של אספקת המים לכ- 80,000 תושבים המתגוררים בשכונות הירושלמיות שמעבר לחומת ההפרדה (ראס ח'מיס, ראס שחאדה, שכונת השלום ומחנה הפליטים שועפאט. להלן: "השכונות"). המשיבים מסכימים כולם, כי הפסקת אספקת המים לשכונות אלה ומצוקת המים הנמשכת, נובעים מכך שתשתית המים הקיימת בשכונות לקויה ואינה מתאימה לסיפוק צרכי המים של התושבים. לפי הערכת המשיבה 3, התשתית הקיימת מספיקה לכל היותר לאוכלוסיה שגודלה כ- 20% מהאוכלוסיה הקיימת בשכונות כיום (כ- 15,000 נפש בלבד).
2. למרות הזמן הרב שחלף ממועד הגשת העתירה ולמרות שאין מחלוקת על הסיבות שהביאו למשבר המים בשכונות, לא חלה כל התקדמות בשטח שתקדם פתרון ממשי לבעיה. בואו של האביב והימים החמים, החמירו שוב את מצוקת המים בשכונות בחודש האחרון ובהעדר כל התקדמות נראית לעין, סביר להניח כי התושבים צפויים לסבול

בחודשים הקרובים מהפסקות באספקת המים ומזרם מים חלש ובלתי מספק. בתנאים אלה נפגעת יכולתם של התושבים לשמור על בריאותם ועל היגיינה אישית.

3. אין ספק כי המפתח לפתרון הולם למצוקת המים בשכונות טמון בהידברות ובשיתוף פעולה בין העותרים למשיבים, כפי שאף הודגש בהחלטות בית המשפט מיום 19.1.15 ומיום 3.5.15. אלא שלמרבה הצער, המשיבים מתבצרים בעמדתם לפיה הפתרון היחיד והכולל המוצע לעותרים הוא שדרוג של חלק מקווי המים הקיימים ללא הוספה של קווי מים נוספים. עמדה זו מובילה לצערנו למבוי סתום. העותרים הביעו בפני המשיבים שוב ושוב את חששם, כי פתרון זה לא נותן מענה למצוקה הקיימת, והבהירו בפניהם כי הם נכונים בכל עת להיפגש ולדבר על תכניות לפתרון ראוי של הבעיה. בהעדר נכונות מצד המשיבים להציע פתרון סביר למצוקת המים בשכונות או אף לדון באפשרות כזו, נראה, כי נדרשת מעורבותו של בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לחזור להיפגש עם העותרים כדי לגבש מתווה שיביא לפתרון ממשי ארוך טווח למצוקת המים בשכונות.

4. למרות דחיפות העניין והפגיעה הנמשכת בעשרות אלפי אנשים – ביניהם חולים, נכים קשישים, נשים הרות וילדים - אשר אינם יכולים לממש באופן סביר וראוי את הזכות הבסיסית למים, אין למשיבים כל כוונה להציע פתרון ממשי למצוקת המים ולא צפויה התקדמות בשטח בזמן הנראה לעין, כך על פי הודעותיהם. לא זו בלבד שהמשיבים מסרבים להציע תוכנית כוללת אשר תפתור את מצוקת המים בשכונות, או אף לדון בתוכנית כזו, אלא שאין אף לוח זמנים לביצוע השדרוג המינימאלי של ארבעת הקווים הראשיים.

5. אין זה מתקבל על הדעת כי הרשויות כולן, ובכלל זה עיריית ירושלים אשר בתחומה מתרחש משבר המים, גוררות רגליים, מעבירות את האחריות מאחת לשנייה ודנות עשרות אלפי תושבי העיר ירושלים לחיים בתנאים בלתי ראויים ובמחסור מים קיומי.

6. נראה, כי יש צורך לשוב ולתאר בפני המשיבים את ההשלכות הקשות של משבר המים על חייהם של עשרות אלפי תושבים, הסובלים ממחסור יומיומי במים ומהפסקות מים תכופות. עובד השטח של האגודה לזכויות האזרח, מר ח'דר דעיבס, נפגש ביום 20.4.15 עם מספר תושבים משכונת ראס שחאדה, אשר תיארו בפניו את המחסור ממנו הם סובלים. כך, לדוגמה, מר אסמאעיל פואד עלי אל-חיטיב המתגורר בפסגת שכונת ראס שחאדה סמוך למסגד (בנין בן 10 קומות) סיפר, כי ביום 18.4.15 חזר הביתה אחרי יום עבודה ולא היה בביתו זרם מים כלל. הוא נאלץ להתקלח בדליי מים שלוה משכניו. בהעדר מים, נאלצו באותו היום ילדיו הקטנים של אסמאעיל ואשתו לעזוב את ביתם ולעבור לקרובי משפחתם המתגוררים במחנה הפליטים שועפאט, שם זרם המים היה סביר. לטענתו, במהלך החודשיים האחרונים נותקו המים בביתו כשמונה פעמים למשך ימים שלמים.

7. מר נאסר אחמד ג'בארין המתגורר גם הוא בבניין בפסגת שכונת ראס שחאדה סיפר למר דעיבס כי ביום 18.4.15 בשל הפסקת זרם המים שנמשך משך כל שעות היום והלילה, הוא נאלץ לקנות 24 בקבוקי מים לשתיה ולבישול עבור משפחתו. כמו כן, בשל זרם המים החלש שממנו הוא וכל הדיירים בבניין סובלים, הוא לווה מים כדבר שבשגרה משכן המתגורר בבניין סמוך ובו מתגוררות רק שלוש משפחות.

8. מר ח'אלד דיב ג'אבר המתגורר בבית פרטי בשכונת ראס שחאדה (בסמוך לאנטנה של מוטורולה) סובל בשנים האחרונות מהפסקות מים תכופות, מזרם מים חלש ומסכסוכים תכופים עם השכנים סביב גניבות מים וכל זאת למרות שמר ג'אבר ומשפחתו הפעילו ארבע משאבות כדי לספק את צרכי הבית. כתוצאה מכך, נאלצו בני משפחתו המורחבת אשר התגוררו יחד עמו בבית זה (ארבע משפחות) לעזוב את הבית ולעבור לשכונות אחרות. יצוין, כי ביתו של מר ג'אבר בראס שחאדה נבנה בהיתר בניה כחוק והוא מתגורר בו מאז שנת 1967.
9. על אף השימוש במשאבות, בחלק ניכר מבתי השכונות לחץ המים נמוך כל כך עד כי המים הנאגרים במיכלים אינם מספיקים לכלל הצרכים היומיומיים של התושבים. בביקור שקיימה הח"מ ביום 23.3.15 באופן אקראי בבתיים של מספר תושבים בראס שחאדה ובדחיית א-סלאם התברר, כי התושבים מחזיקים בבתיים עשרות בקבוקי מים לצורך שתיה ובישול בשל הפסקות המים התכופות והירידה בזרם המים בשעות מסוימות ביום. התושבים חיים במשטר מים חסכני ביותר, ובין היתר, מתקלחים פעמיים-שלוש בשבוע ומשתמשים במים של מכונת הכביסה לשטיפת הרצפות.

הצעת המשיבים

10. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 19.1.15 נקבע, כי בניגוד לעמדה שהוצגה על ידי המשיבים 1 ו-2 (להלן: "המשיבים") בהודעותיהם הקודמות, לפיה שדרוג הקווים הראשיים הינו הפתרון הכולל והיחיד לבעיית המים בשכונות, "**הפתרון המוצע על-ידי המדינה אינו סוף הדרך. אלא ראשיתה.**"
11. למרות זאת, בהודעתם מיום 2.4.15 וכן בפגישות שקיימו עם העותרים, חוזרים המשיבים לעמדתם המקורית, לפיה שדרוג הקווים הראשיים בלבד הינו סוף הדרך, כאילו שהחלטת בית המשפט כלל לא ניתנה. בשתי הפגישות שקיימו העותרים עם המשיבים, בהתאם להחלטת בית המשפט, הודיעו המשיבים **שוב, כי אין בכוונתם להתקדם מעבר לשדרוג ארבעת הקווים הראשיים ואין בכוונתם להניח צינורות מים נוספים בשכונות.**
12. יצוין, כי נציגי העותרים השתתפו בחפץ לב בשתי הפגישות שאורגנו על ידי המשיבים ואף שכרו את שירותיו של מהנדס מים שיסייע לעותרים בהבנת ההיבטים המקצועיים של ההצעה שהונחה על ידי המשיבים. אלא שתקוותם של העותרים, כי הפגישות בין הצדדים יניבו תוכנית רצינית שתביא לפתרון של מצוקת המים ממנה סובלים התושבים, התבדו. כאמור לעיל, **המשיבים לא התקדמו ולו צעד אחד מעבר להצעתם החלקית והבלתי מספקת; קרי הצעה להרחיב ארבעה צינורות מרכזיים המונחים כבר כיום בשכונות.**
13. טענת המשיבים כאילו מטרת הפגישות היתה "טיוב ההצעה ההנדסית" וכי העותרים הם אלה שסירבו לדון ב"טיוב" הצעה זו (סעיף 12 ו-15 להודעת המשיבים) משוללת כל יסוד. העותרים ניסו במהלך פגישות אלה שוב ושוב להבין האם ניתן לדון בהארכה של צינורות המים הקיימים והאם ניתן לדון בהנחה של צינורות מים נוספים בהמשך לשלב הגדלת ארבעת הצינורות המרכזיים. תשובתם החד משמעית של המשיבים היתה, כי ההצעה

- שהונחה בפני העותרים אינה פתוחה לשינויים וכי לא תתבצע כל הנחה של קווי מים נוספים מעבר לשדרוג ארבעת הצינורות המרכזיים הקיימים כבר היום.
14. העותרים חוזרים על עמדתם, כי הם מעוניינים לשתף פעולה עם המשיבים בהגשמת הסדר שיאפשר חיבור של השכונות לרשת המים ובכלל זה לסייע בהסדרת סוגיית המימון. ברור לעותרים, כי **רק שיתוף פעולה עם המשיבים יביא לפתרון הולם אשר יענה על צרכי התושבים והם מחויבים באופן מלא לתהליך של הידברות.**
15. אלא שהמתווה המוצע על ידי המשיבים אינו נותן מענה, ולו חלקי, למצוקת המים השוררת בשכונות ומשמעותו המשך האנרכיה הקיימת בתשתית המים ובאספקת המים לתושבים והמשך הפגיעה בזכויות היסוד שלהם:
- א. המשך השימוש **בחיבורים מאולתרים למערכת המים** תוך "גניבת" המים זה מצינורו של זה;
 - ב. המשך השימוש **במשאבות לצורך שאיבת המים** מהצינורות המרוחקים אל הרחובות המרוחקים ומשם אל גגות הבתים במשאבות נוספות;
 - ג. המשך השימוש **במיכלי מים לאגירת המים**;
 - ד. המשך **הסיכון בשתיית מים מזוהמים**;
 - ה. **משברי מים נוספים** בעתיד.
16. עמדה זו של העותרים נתמכת בחוות דעת מומחה שצורפה לתגובה זו בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 3.5.15. יודגש, כי תכלית צירוף חוות הדעת לסייע לקיום הידברות מקצועית ועניינית בין הצדדים ולספק את מירב הנתונים שיסייעו לגבש פתרון ראוי.
17. מחוות הדעת עולה בבירור, כי מצב אספקת המים כיום בשכונות הינו בלתי נסבל והוא אף נמוך **מהרמה המינימאלית** שנקבעה על ידי ארגון הבריאות העולמי. כך, ארגון הבריאות העולמי קובע כי כמות המים המינימאלית הדרושה כדי לספק רמת בריאות והגינה נאותים עומדת על **36.5 מ"ק/נפש/שנה** (100 ליטר/לנפש/ביום) (G. Howard and J. Bartram, Domestic Water Quantity, Service, Level and Health. World Health Organization, Geneva, 2003). לעומת זאת, צריכת המים בשכונות עומדת על **20 מ"ק/נפש/שנה בלבד** - צריכת המים בשכונות נמוכה כמעט במחצית מהדרישה המינימאלית שנקבעה על ידי ארגון הבריאות העולמי. הפער אף גדול הרבה יותר אם נשווה את הצריכה בשכונות לצריכה הממוצעת בישראל (לנפש/שנה): 20 מ"ק בשכונות לעומת 70-100 מ"ק בישראל. משמעות הדבר, כי **תשתית המים הקיימת רחוקה מלספק את צרכיהם המינימאליים של התושבים למים וכי זכותם לבריאות נפגעת.**
18. על פי חוות הדעת, **כ- 3 ק"מ של צינורות מים** מונחים כיום בשכונות. נתון זה משקף כ- **10% בלבד** מהיקף הצינורות המינימאלי הנדרש כדי לספק מים באופן סביר לתושבים. הצעת המשיבים העומדת על הפרק אינה כוללת הנחת צינורות חדשים אלא רק שדרוג של הצינורות בתוואי הקיים שלהם (כ-2 ק"מ בלבד מתוך 3 ק"מ הקיימים). עמדת המומחה היא:

הצעה זו, המוצעת על ידי רשות המים, אינה פותרת את עיקר הבעיות באספקת המים לתושבים. הרחבת הצינורות תגדיל ותשפר את לחץ המים עבור חלק מבתי המגורים הסמוכים לצינורות הקיימים והמוצעים, אולם מדובר בשלב זה בהיקף קטן מאוד לעומת הנדרש. **בהיעדר הנחת קווים נוספים בתוך השכונות, מרבית התושבים ימשיכו למשוך מים באמצעות צינורות מאולתרים ויזדקקו עדיין למשאבות כדי לשאוב את המים לגובה הנדרש. כאמור לעיל, בשכונות חסרה תשתית של כ- 30 ק"מ של צינורות מים....**

אף על פי כן, אם תוצג תוכנית זו כשלב ראשון בלבד ומיד לאחר מכן יבוצעו עבודות נוספות להנחת צינורות מים נוספים בתוך השכונות, אפשר לראות בהצעה זו **כתחילת הדרך** לפתרון הבעיה. בהעדר הנחת צינורות נוספים להולכת המים בתוך השכונות השונות, הצעת רשות המים היא בבחינת "טיפה בים".

19. כך, הצעת המשיבים הכוללת שדרוג של ארבעת הצינורות המרכזיים בלבד שהונחו בשכונות אלה לפני שנים רבות ואשר מרוחקים ממרבית בתי השכונות, תנציח את המצב הקיים.

20. יוזכר, כי תושבי השכונות לא "בחרו" לקבוע את ביתם במקום שאינו מוסדר תכנונית וגם לא "בחרו" מרצונם להניח צינורות מאולתרים לצורך צריכת מים. בפני התושבים לא עמדה כל ברירה. האחריות למצב הנוכחי מוטלת על כתפי רשויות התכנון ובפרט על המשיבה 4, אשר נמנעה במשך עשרות שנים מלקדם תוכניות בנייה שמכוחן יוכלו התושבים לבנות כחוק.

21. ציפיית המשיבים, כי התושבים יאמצו את מתווה המוצע על ידם הינה בלתי סבירה, שהרי אין בהצעה זו כל בשורה בעבורם ורובם ימשיכו לסבול מאותו המחסור במים ממנו הם סובלים כיום, כפי שעולה אף מחוות הדעת המצורפת לתגובה זו. וודאי שבתנאים אלו אין באפשרותם של העותרים, בהם שנים עשר מתושבי השכונות, לסייע בידי המשיבים בגביית דמי המים.

22. **התושבים אינם מבקשים לעצמם מים בחינם. הם מבקשים, כמקובל, לקבל מים באופן סדיר ורציף כנגד תשלום.** הם פנו לבית המשפט הנכבד כדי לקדם תוכנית ממשית להסדרת תשתיות המים השכונתיות, ולכשתוכנית כזו אכן תגובש, יהיו העותרים מוכנים בחפץ לב לסייע לרשויות להביא להצלחת המהלך באמצעות הסברה קהילתית ומאמצי שכנוע. העותרים היו שמחים לסייע בגיוס התושבים (להבדיל מלשאת באחריות), אילו היו מציגים המשיבים תוכנית סבירה שכוללת פתרון אמיתי של המצוקה. אלא שבהעדר מתווה סביר, העותרים לא יוכלו לסייע בתיווך הזה.

23. לא רק זאת, המשיבים אף מנסים להעביר את נטל רישום צרכני המים והגבייה לידי העותרים. אין זה סביר למנות את העותרים ל"קבלנים" של חברת הגיחון אשר "יפנו לתושבים, יציגו את פרטי ההסדר, ויאספו את שמות התושבים אשר יביעו נכונות להצטרף אליו" (נספח 1 להודעת המשיבים). על פי המתווה, רק אם יצליחו העותרים

לגייס כ- **30,000 איש** שיצטרפו להסדר ויהפכו ללקוחות הגיחון, אז תחל חברת הגיחון בביצוע השדרוג החלקי של ארבעת הצינורות (30,000 איש דרושים כדי לכסות את עלות הפרויקט העומדת על 9 מליון ₪ לפי סכום של 360 ₪ לנפש, כך על פי המתווה). ברי, שאין זה סביר להטיל משימה זו על העותרים.

24. יודגש, כי תפקיד גביית תשלומים בעבור המים אינו מונח לפתחם של העותרים וניסיונות המשיבים להעביר את נטל רישום צרכני המים והגבייה לידי העותרים אינו סביר. הנטל לגביית הכספים אינו מונח על כתפי העותרים וכל ניסיון לגלגל אותו לכתפיהם ולקשור בין ביצוע חובותיהם של המשיבים על פי חוק לבין "גבייה בהסכמה", הוא לא ראוי.

25. יוזכר גם, כי התלות הבלעדית במשאבות חשמל לאספקת מים מחייבת את התושבים לשלם עלויות חודשיות גבוהות עבור צריכת החשמל המגיעות לכדי 150–600 ₪ בחודש למשפחה (תלוי בכמות המשאבות שנאלצת כל משפחה להפעיל). התושבים נושאים כיום מכיסם את עלות הובלת המים מהצינורות לברזים שבביתם באמצעות משאבות וצינורות מאולתרים, כאשר זרם המים הוא חלש ביותר בחלקים גדולים מהשכונות ובקומות הגבוהות. ברי, כי העותרים מעדיפים לשלם באופן מסודר וישיר עבור אספקת מים סדירה לביתם על פני תשלומים, שעבור חלק מהתושבים, סביר להניח, הם גבוהים יותר מאשר עלות צריכת המים החודשית (התקנת הצינורות, תיקונים תקופים בצינורות המאולתרים, חשמל עבור המשאבות, תחזוקת המשאבות, רכישת מיכלי מים ומשאבות).

26. בהקשר זה יש להזכיר גם, כי בעוד המשיבים מציעים לתושבי השכונות הירושלמיות שמעבר לחומה הסדר חלקי ובלתי מספק שרחוק מלאפשר להם צריכה תקינה של מים, הרי שתושבי יתר השכונות המזרח ירושלמיות נהנו מהסדר עדיף, אשר במסגרתו חוברו הבתים, גם אלה שנבנו שלא כחוק, למדי מים והונחו קילומטרים רבים של צינורות פנימיים. בנסיבות אלה, וודאי שהצעת המשיבים לתושבי השכונות אינה סבירה.

27. הותרת השכונות שמעבר לחומת הפרדה מחוץ להסדר שאומץ עבור יתר שכונות ירושלים המזרחית מפלה תושבים אלה ויוצרת פגיעה בזכויות היסוד שלהם מעבר לנדרש.

28. החובה החלה על רשות שלטונית לפעול בשוויון כלפי אוכלוסיות דומות ולהפעיל את שיקול הדעת שלה באופן עקבי, מחייב את המשיבים לספק גם לעותרים את הפתרון שסופק ליתר השכונות בירושלים המזרחית. **כפי שהשכילו המשיבים להתגבר על החסמים ביתר השכונות בירושלים המזרחית לצורך הבטחת הזכות המלאה של התושבים למים, על המשיבים לפעול למציאת פתרון גם לשכונות דן.**

שלב א': שדרוג הקווים הראשיים

29. אף שמדובר בפתרון חלקי ומינימאלי ביותר לבעיה, ברי כי יש להתחיל את עבודות הרחבת ארבעת הצינורות הראשיים לאלתר. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.1.19 נקבע, כי על המשיבים להתחיל באופן מיידי בשדרוג הקווים הראשיים: "כנראה אין דרך לפתרון עניין המים באבחה אחת, ומה שניתן לעשות הוא, מחד גיסא, **תחילה ללא שיהיו**

הפעלת הפתרון המוצע לעת הזאת על-ידי המדינה, קרי שדרוג קוים ראשיים ; ומאידך גיסא הסדר תשלום על-ידי התושבים, ולו ברף הנמוך שמציבה המדינה, ואף זאת בהקדם. " בית המשפט אף הדגיש כי "אנו יוצאים מהנחה כי **ניתן להתחיל בעבודות היסוד בהקשר זה מיידית.**" (ההדגשות הוספו).

30. למרות דברים ברורים אלה, לא חלה כל התקדמות בשטח בביצוע שדרוג הקווים הראשיים. המשיבים הציגו בפני העותרים בפגישותיהם תוכנית ראשונית ובכלל זה שרטוטים של תוואי ארבעת הקווים הראשיים שבכוונתם לשדרג, אולם עדיין לא הוחל בהכנת תוכנית מפורטת של שדרוג הצינורות הללו ואין אפילו לוח זמנים משוער לתחילת ביצוע.

31. מהודעת המשיבים עולה, כי רשות המים "תורה לחברת הגיחון להכין תכנון מפורט של שדרוג הצינורות המרכזיים בתשתית הקיימת" (סעיף 18 להודעה). המשיבים לא מתחייבים על המועד שבו בכוונתם להורות על הכנת התכנון המפורט ואין כל התייחסות לשלב שבו ניתן יהיה להתחיל בביצוע השדרוג בפועל.

32. יוזכר, כי המתווה המוצע על ידי המשיבים לשדרוג ארבעת הצינורות הקיימים גובש כבר בספטמבר 2014 (הודעת עדכון מטעם המשיבים מיום 23.9.14) ומאז לא חלה כל התקדמות. אותה התוכנית שהוכנה כבר לפני למעלה מחצי שנה היא התוכנית שמונחת גם כעת בפני בית המשפט מבלי שהמשיבים מתחייבים על לוח זמנים להוצאתה לפועל.

33. בנוסף לכך, מהודעתה של המשיבה 3, אשר אמורה כביכול להכין את התכנון המפורט של שדרוג הצינורות ברגע שרשות המים תורה על כך ובהמשך לבצע את העבודות, עולה, כי היא מתנגדת באופן נחרץ למתווה המוצע מטעמיה שלה ולדידה מדובר ב"הצעה שאין בה ממש" (סעיף 9 להודעה). מהודעה זו ברור, כי קיימים פערים גדולים ביותר בין עמדת המשיבים 1 ו-2 לעמדת המשיבה 3, וכי אין כרגע כל אפשרות מעשית לביצוע השדרוג, אשר לגביו קבע בית המשפט שיש להוציאו לפועל באופן מיידי.

34. יודגש, כי עיקר טענותיה של המשיבה 3 אינן מופנות כלפי העותרים אלא כלפי המשיבות 1 ו-2 וכלפי משרד האוצר.

35. בזמן שהמשיבים גוררים רגליהם ומעכבים את יישום השדרוג הראשוני של צינורות המים הראשיים בשכונות, שדרוג אשר היה צריך להתרחש לפני כעשור כדי להתאים את תשתית המים לגודל האוכלוסייה, נמשכת הפגיעה בזכויות היסוד של 80,000 תושבי השכונות הירושלמיות שמעבר לחומה.

36. לא זו בלבד, שאין כל התחייבות מצד המשיבים למועד תחילת ביצוע השדרוג החלקי של צינורות המים הראשיים וזאת בניגוד להחלטת בית המשפט, אלא שהמשיבים מבקשים כעת להגיש הודעה מעדכנת רק בעוד ארבעה חודשים. עמדת העותרים היא, כי אין כל הצדקה להמתין זמן רב כל כך ללא כל התחייבות מצד המשיבים לקידום פתרון מצוקת המים בשכונות ויש להורות למשיבים להתחיל לאלתר בביצוע הפתרון החלקי המוצע.

לסיכום

37. חוות דעתו של מהנדס המים נחתמה במילים הבאות: "מים הם חיים ויש לספק אותם לכל תושב בתנאים אופטימליים. הספקת המים הנוכחית בשכונות הינה כתם שיש למוחקו... מצב ההספקה הקיים לתושבי השכונות חורג בצורה קיצונית מהמקובל בישראל".
38. משמעה של ההכרה בזכות למים כזכות יסוד היא שעל המשיבים חלה חובה לנקוט אמצעים דחופים כדי לממש את הזכות. הגברת נפח המים המוזרמים לשכונות באמצעות שדרוג ארבעת הצינורות הראשיים המזרימים מים לשכונות הינה צעד קטן אך חיוני ויש להתחיל בביצועו באופן מיידי.
39. חובתם של המשיבים לספק לתושבים כמויות מים המתאימות לשינויים הדמוגרפיים המתרחשים בשטח. המשיבים ידעו על הגידול החד במספר התושבים בשכונות מזה שנים רבות ולמרות זו הניחו להם "להסתדר" עם תשתית מים שמספיקה לכל היותר לכ-20% מהתושבים בשכונות. המשבר הנוכחי הוא תולדה של ההזנחה המתמשכת ועצימת העיניים של הרשויות. אין להן להלין אלא על עצמן.
40. העותרים מבקשים מבית המשפט, כי יורה למשיבים להכין באופן מיידי לוח זמנים לביצוע עבודת שדרוג ארבעת הצינורות הראשיים וכי יעדכנו את בית המשפט בעניין זה בהקדם.
41. כמו כן, מבקשים העותרים כי בית המשפט יורה למשיבים לחזור להיפגש עם העותרים כדי לגבש מתווה שיביא לפתרון ממשי ארוך טווח למצוקת המים בשכונות.

10 במאי 2015

אן סוצ'יו, עו"ד

ב"כ העותרים